

saaledes: „Købesummen for de udpegede Heste fastsættes enten ved Overenskomst med vedkommende Ejer eller af en Vurderingskommission. Fastsættes Købesummen ved Overenskomst, sættes den til 20 pCt. over den Værdi, som Hesten af vedkommende militære Myndighed skønnes at have. Er vedkommende Ejer ikke tilfreds med den ham saaledes tilbudte Sum, fastsættes Hestens Værdi af en Vurderingskommission, og Købesummen bliver da den af Kommissionen fastsatte Værdi.“ Da jeg læste denne Paragraf igennem, var jeg ikke ganske paa det rene med, hvad Meningen var. Jeg forholdt mig da, som jeg forholdt mig, da jeg som Barn gik i Skole og i Balslevs Lærebog fik at gøre med et Skriftsted, der for mig syntes ret uforstaaeligt: jeg gik til Forklaringen. Jo mere uforstaaeligt Skriftstedet var, des længere var Forklaringen, som fandtes nedenunder i Lærebogen. Den højterede Landbrugsminister nikker. Han er rimeligvis gaaet frem paa samme Maade, og det tjener ham kun til Ære. Naar vi faar forelagt et Lovforslag, i hvilket der findes en eller anden Paragraf, der ikke er let forstaaelig, ser vi, om der i Bemærkningerne findes noget, der forklarer det gaadefulde, vi følte, da vi læste Paragraffen. Saadan bar jeg mig ogsaa ad ved § 4; jeg slog efter i Bemærkningerne dertil. Men jeg skal indrømme, at naar jeg ikke altid er blevet klog af den Forklaring, der fandtes i Balslevs Lærebog, blev jeg heller ikke klog af Bemærkningerne til § 4. I § 4 staar der: „Fastsættes Købesummen ved Overenskomst, sættes den til 20 pCt. over den Værdi, som Hesten af vedkommende militære Myndighed skønnes at have.“ Der er ingen Tvivl. 20 pCt. mere skal man betale for den end den Værdi, man finder, den har. Hvis Hesten er sat til en Værdi af 500 Kr., skal der gives 20 pCt. mere for den, altsaa 600 Kr. Da jeg kom til Bemærkningerne til vedkommende Paragraf, læste jeg følgende: „Det er foreslaaet, at Købesummen skal sættes indtil 20 pCt. over Hestens Værdi.“ „Indtil 20 pCt.“, det er noget helt andet. Er det 1 pCt. over eller 5 eller 6 eller 10 pCt. over? Hvor kan det dog være, at man udarbejder et Lovforslag og laver Bemærkningerne saa fortvivlede, at de siger noget helt andet end det, den Paragraf, til hvilken Bemærkningen skulde være knyttet, siger? Det finder jeg ganske urimeligt, men jeg vil gerne opholde mig ved Spørgsmaalet om denne Maade at handle

handle paa, og jeg tror ikke, den vil virke ganske i Overensstemmelse med, hvad der har været Hensigten. Naa, man kan jo ikke se, hvad der har været Hensigten, men vi kan tale om det, og saa kan vi jo høre, naar Forsvarsministeren eller de, der skal forsvare en saadan Bestemmelse, faar Ordet. Meningen er altsaa den, at hvis de militære Myndigheder, der til at begynde med forhandler med en Mand om at købe hans Hest, finder, at Hesten har en Værdi af 500 Kr., saa skal de efter Lovparagraffen, — men ikke efter Bemærkningerne dertil — byde ham 600 Kr. for Hesten. Men nu kan det være, at Manden ikke er fornøjet med dette Bud, men siger: Jeg vil ikke sælge den for den Sum. Han kan saa gaa til denne Vurderingskommission, der skal nedsættes bagefter, og bede den om at vurdere Hesten. Hvis denne Vurderingskommission kommer til det Resultat, at Hesten i Virkeligheden er 600 Kr. værd, skal Manden efter Loven nøjes med de 600 Kr., saa faar han ikke mere. Ja, men Meningen med denne Overpris af 20 pCt. var jo netop den, at Manden foruden Hestens virkelige Værdi skulde have 20 pCt. mere paa Grund af den Ulempe, det var for ham at skulle udlevere sin Hest. Det staar der i Bemærkningerne. Der staar nemlig følgende om denne Overpris af 20 pCt.: „Dette er sket, dels fordi man har ment herved at lette Tilvejebringelsen, dels ogsaa fordi Udskrivningen vil komme til at hvile som en ulige Byrde paa Befolkningen. Det er derfor formentlig retfærdigt, at de Personer, paa hvem Byrden i paakommende Tilfælde kommer til at hvile, faar en ekstra Godtgørelse herfor, og at man sikrer dem, at de uden Tab vil kunne skaffe sig Erstatning for de afgivne Heste og Vogne.“ Altsaa, Meningen er denne, at naar en Hest er 600 Kr. værd, skal Manden have 720 Kr. for den, fordi han netop paa den Tid, netop under de Forhold vil lide saa stor en Ulempe ved at skulle af med den, at man mener, at han bør have mere end den Værdi, Hesten er ansat til. Naar de militære Myndigheder siger, at Hesten er 500 Kr. værd, saa skal han have 600 Kr. for den. Det er han ikke fornøjet med; han gaar til Appellinstansen, Vurderingskommissionen. Denne siger: Det er rigtigt, den er 600 Kr. værd. Men saa faar han ikke et Tillæg af 20 pCt., saa faar han ikke 120 Kr. mere. Hvad vil dette sige? Det vil sige, at man ved Afstaaelsen af disse Heste indfører en Appellinstans, som man kan ty til,